

contribuție a unei lecturi inteligente și expresive la valorificarea — și uneori chiar la innobilarea — datelor oferite de textul dramatic.

Dramaturgul est-german Peter Hacks este prea puțin cunoscut la noi ; **Conversație în casa von Stein despre domnul von Goethe, în absența acestuia** a fost montată, în urmă cu câteva stagioni, la Teatrul „Nottara“. **Amfitrion**, comedie recent prezentată de teatrul radiofonic (după ce fusese jucată la Naționalul ieșean), confirmă, îmbogățind-o, imaginea pe care ne-o formasem despre dramaturgia sa : interes pentru studiul reacției psihologice, cursivitate a dialogului, simț al umorului. Celebra poveste a lui Amfitrion este interpretată de Hacks prin prisma raportului dintre imaginea reală (imperfectă) și imaginea ideală, a aceluiași per-

sonaj. Zeus nu este altcineva decât Amfitrion, așa cum și l-ar fi dorit soția lui, cum fusese în primele momente ale căsătoriei, și ar fi trebuit, desigur, să rămână. Glumă dramatizată, piesa pledează cu discreție, dar limpede, pentru autenticitatea trăirii, pentru păstrarea prospețimii sufelești.

Montarea radiofonică, semnată de Dan Puican, a reușit să păstreze mereu acest echilibru între comedie și substratul său moralizator, între trama mitologică și înțelesul său pămîntean. Un aport considerabil la reușita montării l-a avut distribuția foarte bine alcătuită, alăturînd nume dintre cele mai proeminente ale scenei românești : Valeria Seciu, Mircea Albulescu, Ștefan Iordache, Marin Moraru, Virgil Ogășanu.

Cristina DUMITRESCU

„Rampa“, acum 50 de ani noiembrie 1930

Evenimente culturale de seamă dau acestei luni un caracter aparte. Mihail Sadoveanu împlinește o jumătate de veac. Obștea scriitoricească îl omagiază printr-un sumptuos banquet. Maestrul a tipărit aproape 60 de volume — printre ele, capodoperele *Țara de dincolo de neagră*, *Zodia Cancerului*, *Baltagul*... ● Tudor Arghezi scoate a treia carte, clasică *Poarta neagră*, amintiri și portrete din vremea detenției la Văcărești (1919). ● Camil Petrescu, după ce și-a denigrat singur romanul prin gazete, după ce aproape l-a rescris în șpalturi, acum gustă succesul. *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război* se răsfăță în vitrinele de la Alcala. ● Se încearcă o timidă aplanare a conflictului dintre actuala direcție a Naționalului și abia plecatul director Victor Eftimiu — se reia *Cocoșul negru*. Temnicerul e Nottara, iar Agepsina Macri apare în Nenoroc. Deocamdată, „în matineul de simbătă“ ! ● Gr. Mărculescu și Ion Sîrbul au sperat să „dea lovitură“, în turneu, cu *Revizorul*. Mare

publicitate, dar mici încasări ! Societarii se întorc la matca lor. Un an bun, își vor plăti măcar datoriile... ● Numai Tănase, ca-n fiecare an, are noroc. Turneul de citeva luni se termină în... sala „Marina“ a Bucureștilor, unde „cu prețuri absolut populare“, putem vedea revistele încă proaspete, după lungile drumuri ale succesului. ● Ambitoș, Ionel Țăranu închiriază „Alhambra“ pentru o stagiune de comedii. Dar, atenție ! Direcția de scenă o încredințează lui... Puiu Iancovescu, aflat încă în trupa Ventura. Cu cine va intra Puiu în conflict ? Vom vedea. ● N. Kiriteșcu și N. Kanner (Kir-Nican, cum apar pe afișe !) au terminat o nouă revistă, *Două inimi într-un pat*. Unde o vor plasa ? ● Un deceniu de la înființarea Filarmonicii. Se recunoaște meritul lui George Georgescu în dezvoltarea instituției. Au dirijat George Enescu, Alfred Alessandrescu, Ionel Perlea, I. Nona Ottescu, Mihail Jora. ● Criză la Opera Română. Abia spre sfîrșitul lui decembrie se deschide stagiunea. ● În

Gara de Nord au tras și vagoanele de turneu ale Teatrului Ventura. *Îndrăgostita*, de Porto Riche, „piesă modernă și sentimentală“ (afiș de turneu !), aliniază pe Maria Ventura, George Vraca, Jules Cazanban, Marietta Deculescu. Regia, V. I. Popa. Romanțioasele din provincie își pregătesc toaletele... ● Poetul V. Voiculescu — medic — face declarații... ca dramaturg (i se joacă, la Național, *Fata ursului*) : „...observațiile medicale au ramificații, prin rădăcini, în mediul social și în toate întâmplările în legătură cu acest mediu. De aici, ele se aplică direct în literatură“. ● Dacă, luna trecută, am văzut cum reacționează „actorii noștri“ la aplauze, să-i urmărim acum la „repetiția generală“. Marioara Zimniceanu își întreabă emoționată partenerii : „cum a fost ?“ ; Gogu Ciprian indică, suflleurului, care a nume cuvînt să i-l sufle mai tare ; Tony Bulandra e preocupat mai mult de decor decît de text ; V. Maximilian ride și povestește snoave ; R. Bulfinski își consultă grijuliu nevasta, pe Mița Ciucurescu (neuitata coană Veta !), și nu iese din cuvîntul ei ; Ion Manu, cînd joacă într-o piesă „cu costum“, își pune costumul peste hainele de stradă !

I. N.